

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1652. usque ad annum 1662

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1779

VD18 90119185

§. 113. Francisci Guillon Baccalaurei Theses Facultatis Theologicæ jussu
correctæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67372](#)

Sæc. XVII. nendos esse fideles, & serio excitandos, ut
A. C. 1656. supra dicta, quantum in ipsis erit, obser-
vare studeant.

Ceterum Doctores Religiosi hanc
Facultatis declarationem nequidem
prælegi in comitiis generalibus sustine-
bant, quinimo Pater Bagotus librum
suum antea Gallice scriptum latinitate
donavit, ac Romæ approbatum ibidem
typis Cameræ Apostolicæ tertio po-
anno excudi curavit.

§. CXIII.

*Francisci Guillou Baccalaurei Thesis
Facultatis Theologicæ iussu
correcta.*

*Argentre
l. c.*

Ejusdem anni die decima Januarii
Dionysius de la Barde Theologie
Magister & San-Briociensis Episcopus
exposuit Facultati Theologicæ, quod
Franciscus Guillou Baccalaureus pro
obtinendo Doctoratus honore Thesi
ediderit, quæ auctoritati Episcopali
plurimum derogaret, quapropter po-
tiit, ut quidam nominarentur Doctores
qui hanc thesin examinarent, interim
vero illius Auctorem a Doctoratus gra-
arcerent. Huic petitioni annuens Fo-
cultas sex deputabat Magistros ceteris
sapientia eminentiores, qui ea de re
proxime referrent. Die igitur decima
quinta

quinta ejusdem Mensis ex his anti- Sæc. XVII.
 quior retulit, se cum aliis Magistris A.C. 1656.
 præfatam Thesin mature discussisse, ac
 jussisse, ut ipsem Baccalaureus adesset.
 Hic ergo ab Episcopis ipsisque nomi-
 natis Magistris veniam petens decla-
 ravit, se agnoscere & fateri, *Episcoporum*
jurisdictionem esse juris divini, & esse im-
mediate a Christo, eosque in Conciliis Gé-
neralibus, & a fortiori in aliis vere esse ju-
dices, atque in illis ex eorum judiciis sum-
mum Pontificem pronuntiare, neque quid-
quam in sua Thesi, de qua nonnulli con-
quesli sunt, contrarium dicere intendisse.
 Hanc declarationem sua manu scriptam,
 suoque nomine apposito, & syngrapha
 munitam tum Episcopis, tum De-
 putato Magistro dedit. Postmodum
 vero ceteri censuerunt Deputati, The-
 sin illam esse suppressandam propter
 ambages, & obscuritates erroneis sen-
 sibus obnoxias, quibus scatet, & qui-
 bus recepta Canonum Ecclesiasticorum
 & Decretorum hujusce Facultatis tam
 veterum, quam recentiorum Doctrina de
 tribus immediate a Christo institutis
 Ecclesiasticæ potestatis gradibus, sum-
 mi Pontificatus in Petro, Episcoporum
 in Apostolis, & Presbyterorum in se-
 ptuaginta duobus Discipulis videri pos-
 set concusa & labefactata, atque ut
 tollatur omnis occasio querelæ, & su-
 spicio

Sæc. XVII. spicio erroris, de consilio Deputatorum
 A. C. 1656 deletæ fuerunt in sexta illius Thelis ap-
 pendice duæ ultimæ lineæ, quibus vi-
 debatur asseri: *Ex omnibus Apostolis so-
 lum Petrum a Christo immediate fuisse tra-
 tum Episcopum.* Itemque videbatur do-
 bitari, *an omnes Apostoli fuerint Episcopi*.

Ibidem enim Baccalaureus hæc af-
 serebat: *Primi Ecclesiastarum Episcopi, et
 tiam Apostoli, non ipsi se Episcopos cra-
 runt; sed Christus Petrum Episcopum Epis-
 coporum, & alios Petrus, & Jacobus
 Minorem Episcopum Hierosolymitanum:
 & si qui alii ex Apostolis Episcopi fuerint,
 nec Christus ipse nisi a Patre factus est
 Pontifex.*

Hanc autem Thesin Facultatis Do-
 stores eradi postularunt: Insuper in
 postrema Thesis suæ appendice, in qua
 plus inerat difficultatis circa Apostola-
 tum ipsum, & annexa Apostolati gta-
 tiarum dona & potestates, necon circa
 jura Episcoporum in convocandis Synodi
 particularibus, & in sanciendis cum summo
 Pontifice conciliorum generalium definitio-
 nibus, quidquid detorqueri poterat con-
 tra veritatem, id omne hic Deputatus
 expungi voluit, eoquod disertis verbis
 ita pronuntiasset Baccalaureus: *Sanctus
 Petrus totius Ecclesiæ fundamentalis Petro,
 & Pastor universalis, Apostolorum Prin-
 ceps, in illo Primate Christi confessor & sa-*

ius participatione factus est. Si quid Chri- Sæc. XVII.
stus cum eo cæteris commune voluit esse Apo- A.C. 1656.
stolis, nunquam nisi per ipsum dedit, quic-
quid illis non negavit. Solus Successores
habet Apostolos, seu plenitudinem habentes
Apostolicæ potestatis Romanos Pontifices.
Ergo Ecclesia de jure Divino Monarchia
est, tametsi Aristocracia temperata. Opti-
mates sunt cæteri Episcopi, singularum ple-
biuum capita, quos solus idem Pontifex in
Concilium vel particulare, vel generale, non-
nunquam ad melius necessarium convocat,
ubi auditis illorum sententiis ac judiciis,
ipse pro sua authoritate, certoque ac infal-
libili Charismate verbum fidei pronuntiat,
suggerente imprimis Spiritu veritatis, quem
misit Christus æternum, ut maneat in Ec-
clesia Romana, quæ est domus Christi.

Hanc thesin ejusmodi verbis ex-
poni jusserunt Deputati, ut nihil erro-
neum, vel dubium circa hoc argumen-
tum remaneret, si velit ad Doctoratus
gradum admitti: Hic ergo ad Deputa-
torum mentem hanc Thesin ita corre-
xit: *Sanctus Petrus totius Ecclesiæ funda-
mental is Petra & Pastor universalis, Apo-
stolorum Princeps a Christo constitutus est;*
Successores habet Romanos Pontifices cum
plenitudine Apostolicæ potestatis. Ecclesia
*de Jure Divino Monarchia est, tametsi Ari-
stocracia temperata: Principes Jure item*
*Divino sunt cæteri Episcopi singularum ple-
biuum*

Sæc. XVII. bium capita , quos idem Pontifex in Cor.
A. C 1656. cilium Generale convocat , ubi ex illorum
sententiis ac Judiciis ipse pronuntiat , sug-
gerente imprimis Spiritu veritatis , quem
misit Christus .

Postea Baccalaureus circa Episco-
porum jurisdictionem mentem suam
his verbis declaravit : Agnosco & sator,
Episcoporum Jurisdictionem esse Juris D.
vini , & esse immediate a Christo , eorum
in Conciliis generalibus vere esse Judic.
atque in iis ex eorum Judiciis summum
Pontificem pronuntiare : neque quidquam
in mea Thesi , de qua nonnulli conques-
sunt , contrarium dicere intendi . In cuius
fidei sic subscripsi die 14. Januarii 1650.
Signatum Guillou , cum Syngrapha .

His ita decisis Præfules ex parte
totius Cleri Gallicani Theologicæ Fa-
cultati per Petrum de Bertier Montal-
bensem Episcopum grates egerunt , eo-
quod Hierarchici Ordinis jura tanta
cura & sollicitudine defendere voluerit .

§. CXIV.

Episcopi Andegavensis controversia
cum quibusdam Religiosis .

Abrége de
l'hist. Eccl.
tom. 3.

Agitabatur insuper cum magna animi
contentione controversia inter Hen-
ricum Arnaldum Episcopum Andega-
vensem , & quosdam ejusdem Diœcesis
Reli-